

De cortines de fum

18.01.2011 – Opinió

OLGA MOROTE Aquests dies hem anat veient l'aplicació generalitzada de la llei antitabac, que va entrar en vigor el passat 1 de gener. Passejant pel centre de Girona he vist diferents bars amb les terrasses ocupades per persones que es fumaven la seva cigarreta al costat de llargues i vistoses estufes que els protegien del rigor del fred gironí en aquesta època de l'any. També al llarg d'aquests dies hem estat força distrets (o ens han volgut distreure, que és ben diferent) amb comentaris de tota mena sobre els inconvenients d'aquesta llei, comentaris de gent que té un bar i que, en general, ha posat sobre la taula arguments que no s'aguantaven per cap banda, i no els ha quedat més remei que claudicar davant els arguments clarament convincents de sanitat.

Volem un munt de coses que ens acostin a Europa però seguim vomitant tota mena d'exabruptes fora de lloc, tota mena de conceptes, presos a la lleugera, com "totalitarisme" o "repressió", quan s'intenta fer prevaler el bé comú per sobre de l'individual. En tot cas, es va fer una primera llei antitabac "a mitges" per aconseguir tothom, objectiu que sempre fracassa en aquest i en altres temes, i ara es queixen, amb raó, els qui van haver de fer una despesa econòmica important per adequar els seus locals.

El tema del fum està solucionat en molts països que ja tenen un llarg recorregut democràtic, basat en l'educació i el respecte, solucionat sense conflictes inclús en països com Irlanda, molt preocupats en un principi per l'hàbit tan estès de fumar i beure en la gran quantitat de pubs que hi ha. Doncs tan soroll per a res. La segona vegada que vaig ser a Dublín, ho vaig poder veure amb els meus propis ulls: Els pubs eren plens de gom a gom, es fumava i es bevia tanta cervesa com abans de l'entrada en vigor de la llei, però amb una petita diferència: la gent sortia a fora a fumar. Ni una discussió, ni un crit, ni un enfrontament. I la gent tornava a entrar al pub a beure i a ballar sota l'embriac de la música celta.

Amb això vull dir que no busquem problemes on no n'hi ha. No provoquem cortines de fum per amagar el realment important: la salut és un bé que cal cuidar en benefici de tots. La llibertat és un dret que ha estat guanyat a pols amb uns postulats seriosos i compromesos que no tenen res a veure amb el que alguns intenten fer-nos creure. Qui vulgui fumar seguirà fent-ho, en els llocs que pugui, apel·lant a la seva llibertat personal. Tal com ha estat sempre.

Com deia abans, hi ha temes sobre la taula molt punyents que són els que de veritat preocupen: l'atur creixent, la pujada de preus que a Catalunya encapçala Girona amb l'increment de l'IPC d'un 3,5% el 2010, la inseguretat laboral i les dificultats per trobar una nova feina, la impossibilitat de molts joves d'independitzar-se dels pares i establir-se pel seu compte. I podríem seguir.

En nom del sentit comú, de la maduresa personal i de la lucidesa col·lectiva, ja és hora que deixem la queixa i la "cultura del no" fora de la porta d'entrada a l'any 2011, que comença amb unes perspectives no gaire bones i, per tant, ens demana a tots que hi posem el coll si volem salvar-nos del naufragi.

Publicat a: Diari de Girona

Font del document: <http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/01/18/cortines-fum/458963.html>